

„Sekreti mbi Izraelin frymor, biblik“

“Sepse nuk dua, vëllezër, që ky sekret t’ju mbetet i panjohur, që të mos e mbani veten për të mençur: Izraelit i ka ndodhur pjesërisht ngurtësim (verbim), derisa të ketë hyrë plotësia (mbushullia) e kombeve; dhe kështu i gjithë Izraeli do të shpëtohet” (Romakëve 11,25-26).

Le të dëgjojmë se çfarë tha Profeti i Perëndisë për këtë:

Bibla thotë se i gjithë Izraeli do të shpëtohet. “I gjithë Izraeli do të shpëtohet.” Tani, Izraeli nuk është Izrael sipas mishit, por Izrael sipas Frymës, sepse “dhuntitë dhe thirrja e Perëndisë janë të pakthyeshme” (Romakëve 9,6-13; 11,29). A nuk e thotë këtë Bibla? Mirë, atëherë i gjithë Izraeli do të shpëtohet. Secili prej tyre është i shpëtuar. Dhe si bëhemi ne Izrael? – Duke qenë të vdekur në Krishtin, duke u bërë fara e Abrahamit, dhe ne jemi trashëgimtarë sipas premtimit (Galatasve 3,29). Pali tha: “Nuk është jude ai që është i tillë nga jashtë, por jude është ai që është i tillë nga brenda” (të premtuarit), dhe ne jemi fara e Abrahamit përmes premtimit të Krishtit, sepse ne e kemi pranuar Atë si Shpëtimtarin tonë personal (Romakëve 2,28-29). [1]

Vëlla Branham i referohet në vijim Romakëve 11,25-32 dhe Galatasve 3,27-29 dhe përmend veçanërisht vargun 29: “Por në qoftë se ju i përkisni Krishtit, atëherë jeni fara e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit.”

Më tej lexojmë te Romakëve 2,28-29:

“Sepse nuk është jude ai që është i tillë nga jashtë; as nuk është rrethprerje ajo që bëhet nga jashtë në mish; por jude është ai që është i tillë nga brenda, dhe rrethprerja e tij bëhet në zemër, në Frymë, jo sipas shkronjës. Lavdërimi i tij nuk vjen nga njerëzit, por nga Perëndia.”

Ju lutem lexoni Veprat e Apostujve 7,51 dhe veçanërisht Filipianëve 3,3:

“Sepse ne jemi rrethprerja; ne që i shërbejmë Perëndisë në Frymë dhe mburremi në Krishtin Jezus dhe nuk kemi besim në mish.”

Fjala greke për Ligjin e Përtërirë, për librin e pestë të Moisiut, do të thotë “dy ligje të ndryshme”. Dhe kjo është pikërisht ajo që ka Perëndia: dy ligje të ndryshme. Njëri është ligji i vdekjes dhe tjetri është ligji i jetës. Perëndia ka dy ligje. Ta ndjekësh Atë, t’i shërbes Atij, ta adhurosh Atë, është jetë; ta refuzosh Atë, është vdekje. Ka dy ligje te Perëndia.

Njëri prej këtyre ligjeve iu bë i njohur botës në malin Sinai. Perëndia ia dha Moisiut dhe Izraelit ligjin (Eksodi 19). Jo se ligji mund t’i ndihmonte ata, por ligji vetëm ua tregonte se ishin mëkatarë. Deri në atë kohë kur ata kishin një ligj, nuk e dinin se çfarë ishte mëkati (Romakëve 7,7-25). Ai...

nuk mund të ketë ligj pa një dënim. Një ligj pa dënim nuk është ligj. Prandaj, shkelja e ligjit është mëkat dhe paga e mëkatit është vdekja (Romakëve 6,23). Për këtë arsye, shkelja nuk u llogaritej atyre derisa Perëndia u dha një ligj. Nëse këtu nuk ka ndonjë ligj që përcakton se nuk lejohet të vozitet më shumë se 40 kilometra në orë, atëherë mund të vozitet pa problem më shumë se 40. Por nëse ka një ligj që përcakton se nuk mund ta bësh këtë, atëherë pas tij qëndron një ligj dhe një dënim. Ligji i vdekjes ishin urdhërimet që u dhanë në malin Sinai, të cilat i tregonin njeriut se ai ishte mëkatar, dhe nëse e shkelte ligjin e Perëndisë, ai vdiste. Por në ligj nuk kishte shpëtim. Ai ishte vetëm një polic që mund të të fuste në burg; dhe nuk përmbante asgjë me anë të së cilës mund të dilje përsëri jashtë. Por pastaj Ai dha një ligj tjetër. Kjo ishte në malin Golgota, ku mëkati iu ngarkua Jezus Krishtit dhe atje u pagua dënimi. Jo përmes ligjit, por me anë të hirit je i shpëtuar, përmes hirit të Perëndisë, përmes paracaktimit nga paranjohja e Perëndisë për qenien tënde (Efesianëve 2,8-10).

Tani shohim këto dy ligje; Ligji i Përtërirë (libri i pestë i Moisiut) flet për dy ligje. Ishin dy ligje: njëri ishte ligji i vdekjes dhe tjetri ligji i jetës.

Gjithashtu njerëzve iu dhanë dy besëlidhje. Njëra iu dha Adamit me kushte: “Nëse e bën këtë, dhe nuk e bën atë...” Por ky ligj u shkel. Adami dhe Eva e shkelën atë në kopshtin e Edenit (Zanafilla 3,1-13). Pastaj Perëndia bëri besëlidhjen e dytë dhe ia dha Abrahamit - dhe kjo besëlidhje ishte pa kushte. “Nuk është ajo që ti ke bërë dhe ajo që do të bësh”, Ai tha: “Unë tashmë e kam bërë.” (Zanafilla 13,14-18). Ky është hiri, ky është ligji i jetës (Romakëve 8,1-2). Perëndia e bëri këtë për Abrahamin dhe për farën e tij pas tij. Kjo është e gjithë fara e Abrahamit, siç thotë Bibla: “I gjithë Izraeli do të shpëtohet.” Por kjo nuk do të thotë judenjtë, siç tha Pali: “Izraeli që është i brendshëm ose i jashtëm.” I jashtëmi, ata ishin fëmijët e Isakut, sipas prejardhjes trupore. Por ligji i Perëndisë ishte përmes Krishtit, i cili ishte fara mbretërore e Abrahamit, që përmes hirit i gjithë Izraeli është i shpëtuar. Kjo do të thotë se të gjithë ata që janë në Krishtin, janë të shpëtuar. Kjo është besëlidhja e dytë e Perëndisë. Por të gjitha këto gjëra e pasqyrojnë Krishtin. [2]

Pyetje: A është e vërtetë që çdo jude që ka lindur që kur erdhi Krishti, do të shpëtohet?

Jo. Asgjë nuk do të shpëtohet, përveç atyre emrat e të cilëve janë shkruar në Librin e Jetës së Qengjit para themelimit të botës, qofshin jude apo kombe. Kjo është e tëra; libri e mban sekretin, dhe libri tani vetëm e shpalos atë; jo emrin e secilit veç e veç, por çfarë është sekretin e librit, ndërsa ai i thërret ata emra. A e kuptoni tani këtë?

Libri nuk thotë: “Filani do të shpëtohet në kohën e kësaj epoke të kishës” ose ky apo ai. Jo, këtë nuk e thotë. Ai vetëm tregon sekretin, shpalos sekretin se çfarë është ai. Por ne vetë e besojmë atë me anë të besimit.

Dikush tha: “Mirë pra, atëherë as që kam nevojë të përpiqem. Vëlla Branham tha se vetëm një nga Jeffersonville do të shpëtohet.” Shikoni, kjo tregon nj...

Shembëlltyrë. Nuk është ashtu. Atje ndoshta mund të shpëtohen mijëra, unë nuk e di. Shpresoj që secili prej tyre të jetë i shpëtuar, por nuk e di. Por kështu dua ta besoj: se unë jam ai njëri. Dhe ti beson të njëjtën gjë për veten tënde. Nëse nuk e beson për veten tënde, atëherë diçka nuk është në rregull me besimin tënd; ti nuk je i sigurt për atë që po bën.

Si mund të dalësh atëherë përballë vdekjes, nëse nuk je kaq i sigurt nëse je i shpëtuar apo jo? Si mund të shkosh këtu poshtë dhe t'i thuash këtij njeriu të gjymtuar, që qëndron këtu i verbër dhe i shtrembëruar: “KËSHTU THOTË ZOTI, ngrihu! Jezus Krishti të shëron”? Si mund ta përballoni kur ai trup i vjetër, i ftohtë dhe i ngurtë shtrihet atje, ka qenë i vdekur tashmë prej disa orësh, dhe të thuash: “KËSHTU THOTË ZOTI, ngrihu në këmbët e tua”? Duhet ta dish se për çfarë po flet. Tani, ti thua: “Vdekja kërkon gjithçka. Gjithçka ka marrë fund.” Po, sigurisht, por kur Fjala e Perëndisë është zbuluar dhe ti e di se është Perëndi, kjo i ndryshon gjërat. Kjo është e vërtetë.

Jo të gjithë judenjtë do të shpëtohen. Jo, ata nuk do të shpëtohen, vetëm ata.... Kur Ai flet për judenjtë - jude është vetëm një emër që iu dha atyre në robërinë e Nebukadnetsarit, besoj. Fillimisht filluan t'i quanin judenj, sepse fisi i Judës u mor atëherë, dhe tani atyre iu dha emri “judenj”, sepse kishin ardhur nga Judea. Por tani, Izraeli është diçka tjetër. Izraeli dhe judeu janë dy gjëra krejtësisht të ndryshme. Çdo jude nuk është izraelit, shikoni. Jo, ai është thjesht një jude. Pali kurrë nuk tha se të gjithë judenjtë do të shpëtohen. Ai tha: “I gjithë Izraeli do të shpëtohet.” Pse? Emri Izrael, ky është emri i shpëtimit gjatë gjithë kohës. Dhe i gjithë Izraeli do të shpëtohet, por jo i gjithë judaizmi do të shpëtohet.

Është njësoj si me kombet. Ka mijëra herë mijëra njerëz, po, fjalë për fjalë miliona në këto organizata, që e quajnë veten të krishterë dhe kishë e Krishtit dhe mbajnë të gjitha këto emërtime. Kjo nuk do të thotë absolutisht asgjë. Kjo nuk do të thotë se ata janë të shpëtuar. Njerëzit thonë: “Ti duhet t'i përkasësh kësaj ose asaj organizate, një organizate të caktuar. Nëse emri yt nuk është në librin tonë, je i humbur.” Epo, kjo është një kult. Ka vetëm një mënyrë se si mund të shpëtohesh, dhe ajo nuk është ai që dëshiron, as ai që vrapon, por është Perëndia që tregon mëshirë (Romakëve 9,14-23). [3]

Por e vetmja mënyrë se si je i shpëtuar, është ta njohësh Atë përmes zbulesës! Kisha e Tij është Ai Vetë i zbuluar. Përmes zbulesës se Perëndia ta ka zbuluar Fjalën ty! Ai është Fjala. Si e di ti që është zbuluar? Ajo e jeton Vetveten dhe e shpreh Vetveten përmes teje. [4]

Dhe Perëndia, përmes paranjohjes së Tij, e ka paracaktuar një Kishë për lavdinë e Tij, dhe këta janë ata që janë të shpëtuar. Kjo është e vërtetë. Besimi yt është i ankoruar në këtë.

Ti thua: “Besimi im është i ankoruar në këtë”, dhe shiko çfarë lloj jete jeton. E sheh, ti as që përshtatesh atje. Spiranca jote është e gabuar, sepse e ke vendosur mbi rrëzë në vend të një shkëmbi. Vala e parë e vogël do ta flakë tutje.

Nëse diçka zbulohet nga Fjala: “Kisha ime nuk e mëson këtë.” Kjo tregon pikërisht se ti nuk ishe i ankoruar mbi një shkëmb, ti ishe mbi rërë (Mateu 7,24-27; 16,13-19).

Dhe ata 144 000, a janë të paracaktuarit? – Po, sigurisht, ky është Izraeli, Izraeli frymor. Vetëm mendoni, aty do të jenë miliona prej tyre. Nuk e di sa janë tani atje; unë supozoj i gjithë grupi. Por ata nuk do të shpëtohen të gjithë vetëm sepse janë në Jude, shikoni.

Vëreni tani: Ata 144 000, a janë të paracaktuarit që vulosen me Frymën e Shenjtë? (Zbulesa 7,2-8) – Po, kjo është plotësisht e saktë. Tani, nëse nuk ju kam përgjigjur në mënyrën e duhur, mirë, ndoshta mund të jem gabim, e shihni. Por kjo është sipas njohurisë sime më të mirë. [3]

Edhe një herë: Kush është fara e Abrahamit? – Ne jemi fara e Abrahamit, sepse kur jemi të vdekur në Krishtin, bëhemi fara e Abrahamit dhe jemi trashëgimtarë me të nën të njëjtin premtim të betuar. Ne jemi fara e Abrahamit dhe jemi trashëgimtarë të çdo premtimi që iu dha atij. Por kur vijnë sprovat, atëherë është vendi ku ne rrëzohemi. Por unë nuk besoj se fara e vërtetë e Abrahamit do të bjerë. Ata do të qëndrojnë po aq trima dhe besnikë sa ishte Abrahami.

Njerëzit nuk janë të pagabueshëm, por Perëndia është i pagabueshëm. Ti, njeri, nëse mbështetesh te njerëzit, ai do të bëjë një gabim; ndoshta jo me qëllim, por gjithsesi do ta bëjë. Perëndia e lejon kështu, që Ai ta shkundë besimin tënd larg njerëzve. Besimi ynë nuk është në urtësinë e njerëzve, por në fuqinë e ringjalljes së Jezus Krishtit. Mbi këtë fara e vërtetë e Abrahamit e mbështet premtimin e saj, sepse njeriu mund të jetë fara e Abrahamit vetëm kur merr Frymën e Shenjtë (1. Korintasve 12,13). Pa Frymën e Shenjtë nuk është fara e Abrahamit. Dhe po ai besim që ishte në Abrahamin hyn në besimtarin (Galatasve 3,9). Pavarësisht se çfarë ndodh, ose sa kontradiktore duket, besimtari thjesht ecën përpara. [5]

Një sekret është një pjesë e Shkrimit, një e vërtetë më parë e fshehur, tani e zbuluar hyjnisht, ku megjithatë një element i mbinatyreshëm mbetet edhe pas zbulesës. Sekretet më të mëdha janë:.... Sekreti i katërt është sekreti i Kishës së Besëlidhjes së Re si një trup, i përbërë si nga judenjtë ashtu edhe nga kombet. Efesianëve 3,1-11, Romakëve 16,25 dhe gjithashtu Efesianëve 6,19, Kolosianëve 4,3. [6]

“Sepse në Krishtin Jezus nuk vlen as rrethprerja as parrethprerja, por një krijesë e re. Dhe mbi të gjithë ata që ecin sipas këtij rregulli, qoftë paqe dhe mëshirë, dhe mbi Izraelin e Perëndisë!” (Galatasve 6,15-16).